

THAI ORAL PROFICIENCY GUIDELINES 2021¹

CONTENTS

SUPERIOR.....	1
ADVANCED	7
Advanced High.....	7
Advanced Mid.....	10
Advanced Low.....	15
INTERMEDIATE	16
Intermediate High	17
Intermediate Mid.....	20
Intermediate Low	22
NOVICE.....	24
Novice High	24
Novice Mid.....	25
Novice Low	26
CONTRIBUTORS	28

¹ The OPG Project, led by Dr. Erlin Barnard, was sponsored by the Southeast Asian Language Council (SEALC) with funding from the Henry Luce Foundation for the national initiative, *Professional and Materials Development to Strengthen Southeast Asian Language Instruction*. We also gratefully acknowledge support from the Southeast Asian National Resource Centers. This material is available for use under the Creative Commons **Attribution-NonCommercial-ShareAlike (CC BY-NC-SA) License**. For more information on authorized usage, click [here](#).

SUPERIOR

Speakers at the Superior level are both accurate and fluent in their ability to communicate in Thai. They are full and effective conversation partners and can discuss various topics in either a formal or informal setting. In Thai, this means that they use appropriate pronouns to refer to themselves, the interlocuter, and those who are mentioned in the conversation such as ผม คุณ เขา มัน เรา and have good control of Thai pragmatic particles such as เลย นะ ไง.

Since they can communicate in both abstract and concrete terms in Thai, Superior-level speakers can discuss and explain their area of specific interests and specialized fields of knowledge and abilities in great detail, as well as provide comprehensive narration without linguistic breakdown. They can also express their opinions on numerous issues of personal and general interests as well as provide organized arguments to support their opinions. They can construct and develop hypotheses, both as part of their exposition or when tasked to explore alternative possibilities.

Superior-level speakers use extended discourse appropriate without unnatural hesitations or lengthy pauses to make their point, even when discussing highly abstract or novel concepts. However, these lengthy discourses may show influences from languages other than Thai, like those from their native language. They have good command of various discourse strategies to be fully engaged conversation partners, for example, organizing information in ways that allows for turn-taking and comprehension checks and deploying appropriate syntactic, lexical, and phonetic devices to emphasize and express meaning.

Syntactic devices used by our sample group include subordinate clause markers such as ที่ ซึ่ง and complementizers ที่ (รู้สึก)ว่า (สังเกต)ว่า ก็(ตอบยาก). Lexical devices include complex reduplication such as เข้มแข็ง หลากหลาย เดิบโต เปลี่ยนแปลง มั่นคง ปูย่าตายาย หูหระ, idiomatic phrases such as ปีนคอย เจ้าของประเทศ คลื่น+noun (คลื่นฝรั่ง and คลื่นจีน) ดิด ๆ คับ ๆ มีร้อน(มือเย็น) and the class of body-part phrases such as ตัดสินใจ ประทับใจ. Phonetic devices include manipulating pitch, stress, and intonation for emphatic effects. Speakers at this level have good control of Thai nominalizing prefixes การ- and ความ-. They also have good or full control of Thai pronoun inventory, classifiers, compound nouns, phrasal verbs, aspect markers, auxiliary directional verbs ไป มา ขึ้น ลง เข้า ออก, and can move with ease between formal and informal registers in terms of syntactic, lexical, and pragmatic use of Thai.

Additionally, Superior-level speakers show no detectable pattern of error in basic Thai structure, though low-frequency or complex constructions may cause sporadic errors in their speech. Any errors that occur do not distract or interfere with comprehension by native speakers. In our sample group, speakers can discuss various abstract issues, ranging from personal issues to social and political issues such as COVID-19, gender roles and gender equity, development and social change, cause and impact of haze, tourism, and race and identity.

Superior Sample 1: response to the expected changing roles and gender equality of ethnic Karen young women in Thailand and possibilities for progressive Karen women if they want to change the gendered culture and increase equalities²

คับ อ่าก็ จริง ๆ เอ่อ อันนี้ คำถามนี้ก็ตอบยาก (1) มีหลายคนถามผมโดยเฉพาะแหล่งทุนที่ (2) สนับสนุน โครงการ
เขาสนใจเรื่องบทบาทหญิงชายมากแล้วที่เขาจะถามเราตลอด แล้วก็แต่ว่าจริง ๆ เราตอบยากเพราะว่าเรา
แต่ตัวเองเราไม่ได้เป็นชาวกะเหรี่ยง และก็อันนี้อยู่ที่วัฒนธรรมของเขา แต่ผมพยายามอธิบายแบบรู้สึก (3)
ผู้หญิงกับผู้ชายเยาวชน เขาจริง ๆ เขาเข้าใจบทบาทหญิงชาย เอ่อ...เขาเข้าใจ ผู้หญิงเขาเข้าใจผู้ชาย ผู้ชายเขาเข้าใจผู้หญิง อ่า
แล้วก็ปัจจุบันนี้ เขามีโทรศัพท์ เขาจะเข้าอินเทอร์เน็ตแล้วก็ไปดูเรื่องดีทั่วโลกแล้วก็เริ่มมีความรู้ ในประเทศอื่น ๆ
อาจจะไม่เหมือนกับสังคมกะเหรี่ยง เขาอาจจะบังคับให้ผู้หญิงมีโอกาสดูเท่าเท่ากับผู้ชาย อ่า...แล้วเขาก็จะอ่าน
เขาเข้าใจต่างประเทศแต่เขายังรู้สึกของ (4) สังคมกะเหรี่ยง เขาไม่อยากทำแบบนี้ เอ่อ...คือ
เขารู้สึกว่าผู้หญิงมีบทบาทผู้ชายมีบทบาท ถ้า (5) ผู้หญิงถ้าผู้ชายมี อ่า.. มีความเคารพ (6)
ถ้าเขาเข้าใจผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญมากที่จำเป็นแต่ว่าไม่ต้องเท่ากับผู้ชาย เขาผู้หญิงรู้สึกว่าย่ำแย่ โเค
และที่ผู้ชายก็ตอบเหมือนกัน เอ่อ... เขาไม่อยากให้ผู้ชายกับผู้หญิงเท่ากันหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์
เขาบอกว่าในสังคมกะเหรี่ยงผู้หญิงมีบทบาทเหมือนผู้ชาย มีบทบาทหนึ่ง
และที่สิ่งที่สำคัญผู้หญิงและผู้ชายต้องเข้าใจบทบาทของอีกฝ่ายหนึ่ง ถ้าเขาเข้าใจ ถ้าเขายอมรับอีกฝ่ายหนึ่ง เขาเขารู้สึก เราเรา
(7) ไม่ต้องเปลี่ยนให้สังคมกะเหรี่ยงเขาเหมือนกับสังคมตะวันตกหรือต่างประเทศ เขาเล่าให้ฟัง (8)

- (1) Use of a discursive device to introduce a topic, combined with complementizer ก็
- (2) Use of a subordinate clause marker (ที่)
- (3) A mistake, but it does not interfere with communication
- (4) Direct translation from English
- (5) Use of a conditional sentence to support his argument
- (6) Use of a Thai nominalizing prefix ความ
- (7) Use of a pronoun to reflect the speaker's intention (the speaker switches from "they" to "we" to emphasize the agency of the Karen Youth.)
- (8) Speaker uses discursive devices and discourse devices to present and support a viewpoint and an argument.

Yes, ah...indeed, this is a question that is hard to answer. Many people have asked me this question, especially (people who work for) funding sources that support our projects. They are interested in gender roles and ask us (about it) all the time. But truly, this is difficult to answer because we, (but) we are not Karen and this is also a matter of their culture. But I try to explain, like I feel, Karen youths. They're really, they understand their gender roles, they do. Women understand men and men understand women. Ah... and these days, they have cellphones. They will log on to the Internet, read great stories and begin to acquire knowledge. (The cultures) in other countries may not be as same as Karen society. They may force women to have equal opportunities as men. Ah... and they will read it. They understand (the

² As much as possible, all aspects of the Thai language used by each speaker, including the tone of speech, register, grammar (or ungrammaticality), and individual speech patterns, have been preserved in the English translations to help demonstrate the oral proficiency level of each speaker. Certain aspects, such as lexical tones, are impossible to show in the English language, however. In those cases, they are marked by (number) and then explained in the numerated list below the Thai language sample.

situations) in other foreign countries, but they still feel of Karen society. They don't want to do it this way...uh... that is they think that women and men have their roles. If both men and women have respect, if they understand that women are a very important part but don't need to be equal with men. Women say this is okay and men also say the same thing that they don't want men and women are on an equal footing 100%. They say that women have their role like men have their role and the most important thing is that they have to understand the roles of their counterparts. If they understand, accept the other party, they feel we do not have to change their society to be like Western society or other foreign countries. That's what they told me.

ก็รู้สึก ก็จริง ๆ เขา เขากำลังเปลี่ยน เปลี่ยนอยู่แต่ไม่ ไม่ใช่เร็ว ๆ มาก คือ เข้าใจต้องใช้เวลา อ่า...แล้วก็ผู้หญิงที่ (1) เอะแบบนี้จริง ๆ มีบางคนแล้วก็ผม ผมสังเกตว่า (2) ผู้หญิงที่ที่ที่อยู่ต่างประเทศแล้วก็เขาประทับใจ (3) และอยากให้สังคมกะเหรี่ยงเป็นแบบนั้น รู้สึก จริง ๆ มีโอกาสเข้าไปใน (4.1) มีกลุ่มสตรีของคนกะเหรี่ยงที่เข้มแข็ง (5.1) มาก ชื่อ KWO เป็นกลุ่มสตรีกะเหรี่ยง (6) และก็กลุ่มนี้เขาเข้มแข็งมาก ผมเห็นมีผู้หญิงหลายคน (7) ที่เป็นผู้นำและก็ยังไม่ได้แต่งงาน แล้วก็อยากเป็นผู้นำ อยากทุ่ม อยากให้ชีวิตทุ่มเท (5.2) กับสังคม ไม่อยากมีครอบครัว ไม่อยากแต่งงาน อันนั้น อันนี้เป็นโอกาสหนึ่ง เอ่อ...ให้เขาร่วมกับกับกลุ่ม KWO ได้ อ่า... นอกจากนั้น ถ้า (8) เขาอยากเข้าเมืองใหญ่ที่ฝั่งพม่าหรือที่ประเทศไทย ในเมืองใหญ่ของประเทศไทยกับพม่ารู้สึกจะมีโอกาสให้ผู้หญิงมากกว่าในชุมชน เพราะฉะนั้นผมรู้สึกถ้าเป็นผู้หญิงที่คิดแบบนี้มี มีทางเลือกคือไปร่วมกับกลุ่มผู้หญิงกะเหรี่ยงหรือว่าย้ายไป (4.2) อยู่ในเมือง แต่ว่า แต่ถ้าเขาอยากอยู่ในชุมชน ชุมชนเดิม เอ่อ... เอ่อ... เขาต้องอดทนหน่อยแล้วก็เขาต้องใช้เวลาพูดคุยกับเพื่อนแล้วก็อาจที่จะให้ความคิด (9) ของเพื่อนเปลี่ยนแต่ละนิดแต่ละน้อย (5.3) แต่เขาไม่ควรจะคาดหวังว่าเขาจะเปลี่ยนแปลง (5.4) ในชุมชนเร็ว ๆ มาก ต้องใช้เวลาคับ (10)

- (1) Use of subordinate conjunction ที่
- (2) Use of complementizer
- (3) Use of body-part phrase -ใจ to express emotions
- (4) Use of auxiliary directional verb
- (5) Use of complex reduplication
- (6) Use of language other than target language but an explanation in Thai is provided
- (7) Use of classifier
- (8) Ability to make hypothesis
- (9) Use of nominalizing prefix ความ- with stative verb
- (10) Speaker is able to construct and develop hypotheses to explore alternative possibilities in an extended discourse

I also feel it. Indeed, they are changing but not so fast. That is... I understand that it will take time. Uh...there are some women who are serious about this. I notice that women who live abroad and are impressed (by progressive society) and want Karen society to be like that. I really feel that they have an opportunity to join into. There is a group of very strong Karen women called Karen Women Organization (KWO). This organization is a very strong organization. I have seen many women who are leaders and have not yet married, and want to be leaders, to dedicate their lives to work for the society. They don't want to have families. They don't want to get married. This, this can be an opportunity (for them) ... to join the KWO. In addition, if they want to work in big cities either in Thailand or Myanmar, I feel there

are more opportunities for women than in the (Karen) community. Therefore, I feel that women who think this way have alternatives, namely, to join the Karen Women Organization, or move to live in big cities. But if they decide to continue living in the same community, uh...uh... they have to persist and spend some time speaking with their peers and may have to let their peers' views gradually change. Nevertheless, they should not expect that they will be able to change things in the community around so fast. It takes time.

Superior Sample 2: criticizing a Thai food manufacturing conglomerate for their dominant role in the haze in the north of Thailand that results from slash-and-burn farming by their corn contract farmers

ไม่แน่ใจ (1) เพราะว่าบริษัทแบบนี้ก็เป็นเจ้าของประเทศ (2) เพราะว่าบริษัทนี้แบบนี้มีอำนาจมากกว่ามากกว่านักการเมืองคนใด ไม่รู้จะจัดการยังไง (3)...ผมคิดว่า...เพราะว่าข้าวโพดที่เขาแบบนี้ทำส่วนมากเป็นข้าวโพดให้สัตว์กินให้สัตว์กินให้ ให้ หมู ให้วัวอะไรแบบนี้ แต่มันมีหลายอย่างหลังจาก...หลังจากปลูกข้าวโพด หลังจากถอนข้าวโพดเสร็จแล้วเรามีทางเลือกหลายอย่าง ตอนนี้เขาเผาแต่เรามีทางเลือกอื่น ๆ ที่ (4) ไม่ค่อยแพงเท่าไร มันแพงกว่าแต่ไม่ใช่แพงกว่าเยอะ มันคุ้มค่า (5) เพราะว่าถ้าเราเปรียบเทียบ ถ้าเราเปรียบเทียบ...ผลกระทบเผากับผลกระทบจ่ายอีกนิดหน่อย แบบที่เรา ที่เราเผาใน **incinerator** (6) มีเครื่องที่จะทำให้...มลพิษ PM 2.5 น้อยลง (7) มีเครื่องแบบนี้มันไม่แพงเท่าไร เครื่องแบบนี้ไม่แพงเท่าไร เจริญ โภชน์กินดีซื้อได้ง่าย ๆ แต่มันน่าจะเริ่มจะสำหรับคนไทย สำหรับคนไทยทั่วไป สำหรับคนไทยทุกคน มันดีกว่าถ้าไม่มีควัน เขาอาจจะต้องจ่าย...ราคาข้าวโพดอาจจะขึ้นนิดหน่อย แต่มันคุ้มค่าแน่นอนเพราะว่าไม่มีปัญหายุยาย (8) ที่ที่ต้องเข้าโรงพยาบาลทุกปีเลย (9)

- (1) Use of body-part phrase -ใจ to express emotions
- (2) Use of idiomatic phrase
- (3) Use of rhetorical question
- (4) Use of subordinate conjunction ที่
- (5) Use of complex reduplication
- (6) Use of language other than the target language but an explanation in Thai is provided
- (7) Use of auxiliary directional verb
- (8) Colloquial use of kinship term to refer to the elderly
- (9) Use of pragmatic particle

I am not sure because this type of company owns the country. Because this type of company has more power, more power than any politician. I don't know how to handle them. I think that...because the corn that they produce like this, for the most part is corn for animal feed, to feed animals like pigs or cows or something like that. But there are many things after...after planting the corn. After harvesting the corn, we have many options. As of now, they are burning (the corn stalks), but we have many other options that are not very expensive. They are more expensive (than burning), but not much more expensive. It is worthwhile. If we were to compare...if we compare the impact caused by burning and pay a bit more, like (say) we burn it in an incinerator. There are machines that can help reduce PM 2.5 pollution. There are these types of machine that are not all that expensive. This type of machine is not very expensive. CP can buy them easily, but it had better to start with Thai people, the Thai people in general. It would be better

if there were no smog. They may have to, they may have to pay...the price of corn will increase a little bit but it is certainly worth it because there won't be elders who would have to be hospitalized every year at all.

นี่เป็นคำถามที่ทุกคนถามแต่ไม่มีใครตอบเลย (1) เหมือนบางคนคิดว่ามันเกี่ยวกับ...หีคอบ จึง (2) เป็นหีคที่ที่ เรามีกี่...ภูเขา เขาที่จะเผาภูเขาทำให้...ทำให้การหาหีคอบง่ายขึ้น (3) ผมคิดว่าอันนี้ อันนี้เกี่ยวแต่ แต่ ไม่สำคัญเท่าไรหรอก คือว่าตอนนี้เขา เขายังเผาอยู่ ยังเผาภูเขาทุกที่อยู่เลย แต่มัน ถ้าเราดูว่า สมมติว่า (4) เราไม่เก็บหีคอบแล้วเขาจะเผาเหมือนเดิมไหม ใช่เขาจะเผาเหมือนเดิม เพราะว่าเขา เขา เผา เพราะเขาเผาเพราะว่าหีคอบด้วยแล้วก็กัน ไฟด้วยทำเนวกัน ไฟด้วย แล้วก็เขาเผาบางคนคิดว่าเขาเผาเพราะว่าสนุก คือว่าเหมือนกับว่า เหมือนกับว่า เหมือนกับว่าชาวบ้านที่ป่าติดนิสัยที่จะเผาภูเขาทุกปีเลยไม่ว่า ไม่ว่ามีหีคอบหรือเปล่าแต่ส่วนมากเรา (5) คิดว่า...สาเหตุที่ใหญ่ที่สุดที่สำคัญที่สุดคือ...สวนข้าวโพด (6) ...ที่เขาเผาเป็นสวนข้าวโพดที่เขาทำสำหรับอาหารสัตว์ที่เขาเผาที่ภาคเหนือ ไม่ใช่ ไม่ใช่ที่ป่า แต่ที่ภาคเหนือเยอะแยะเลย (7) ที่บริษัทใหญ่ ๆ จากกรุงเทพฯ สิ่ง เหมือนพวก...เจริญ โภคภัณฑ์อะไรแบบนี้ ที่เขา เจริญ โภคภัณฑ์สั่งให้...สั่ง ให้ชาวบ้านทำข้าวโพด แล้วเจริญ โภคภัณฑ์ไม่แคร์ว่า...ชาวบ้านเขาเวลา เวลาปลูกข้าวโพดเสร็จแล้ว เขาไม่แคร์ว่าชาวบ้านเผาหรือไม่เผา เขา เจริญ โภคภัณฑ์จะบอกว่าไม่ใช่ความรับผิดชอบ (8) ของ ของเรา อะไรแบบนี้ (9)

- (1) Use of discursive device to present own argument and use of pragmatic particle เลย
- (2) Use of subordinate conjunction จึง
- (3) Use of auxiliary directional verb
- (4) Ability to construct a hypothesis to explore alternative possibilities in combination with a rhetorical question
- (5) Discursive change in pronoun from 'I' to 'we' to reflect informal register
- (6) Direct translation from English
- (7) Use of complex reduplication together with pragmatic device
- (8) Use of nominalizing prefix ความ- for stative verb
- (9) Speaker is able to employ discursive, pragmatic, and rhetorical devices to present own argument and entertain hypothetical alternative in an extended discourse

This is the question that everyone asks, but none can answer. It's like, some people think it is about puff ball mushrooms, which we have in the mountainous areas. They (people who seek puff ball mushrooms) will burn the forest in order to find these mushrooms easier. I think this, this is related, but it's not very important. The thing is, today, they are still burning, still burning mountains everywhere. But, if we look at it, let's say that we were to not harvest puff mushrooms anymore, would they still burn the forest? Yes, they would still burn (the forest) as before because they, they burn, because they burn because of the puff mushrooms and also to prevent fire by creating fire breaks. And they burn...some people think that they burn the mountains for fun, like it's, like it's, like people in Pai District burn the mountains every year as a matter of habit whether they are searching for mushrooms or not. But I think that the biggest reason, the most important cause is ... corn fields, places they burn to make corn fields where they grow corn to make animal feed. The places where they burn are in the north, not, not in Pai District. But so many places in the north where big companies from Bangkok, the likes of CP, order people to grow corn and CP does not care that...when the villagers, once they finish planting the corn. They don't care if they burn or not burn (the corn stalks). CP claims, "it's not our responsibility" or something like that.

Superior Sample 3: discussing the meaning of ‘culture’

อ้อ ก็เรื่องนี้จริงเรา เราไม่มีคำตอบที่ (1) ที่เอ่ออะไร ที่แน่นอนหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ เอ่อ เพราะว่ารู้สึก (2) อยู่ในประเทศ อยู่ที่บ้าน อยู่ในที่คนว่าเรารู้สึกว่าวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มสำคัญระดับไหน ก็รู้สึกที่อเมริกาก็น่าสนใจ เขาทำแบบเขาทำแบบนั้นอะไร เท่าไหร่ ยี่สิบ เอ่อ สองร้อยแปดสิบปี ประมาณ สองร้อยแปดสิบปี แล้วมีข้อดีมีข้อเสีย ประเทศอื่น ๆ ไปอีกแนวหนึ่งก็มีได้ผลดีผลเสียเหมือนกัน เอ่อ เพราะฉะนั้นผมรู้สึกก็ไม่อยากให้มันแบบหนึ่งให้ทุกประเทศในโลกต้องไปแนวนี้ ก็อยู่ที่ประเทศแล้วก็แต่ละประเทศถ้าเขา เขาอยากไปทางนี้อยากไปแนวนี้ก็ต้องแก้ปัญหาตลอด ตลอดเวลา ถึงปัจจุบันนี้ในอเมริกาและตอนนี้ทั่วโลกมองเห็นว่าอเมริกามีปัญหามากเกี่ยวกับคนผิวดำ และก็บางครั้งผมรู้สึกที่ใช้ เห็นมีปัญหามากกว่าประเทศอื่นแต่บางครั้งผมรู้สึกจริง ๆ อ่า เวลาที่มีปัญหา เวลาต้องมีการพูดคุยกัน (3.1) มีการ ต้องมีการอธิบาย (3.2) ต้องมีสนทนาระหว่างคนผิวดำกับคนอื่น ๆ จริง ๆ อันนี้เป็นโอกาสให้ ให้คนอื่นเข้าใจ อ่า แต่ละกลุ่มมีปัญหา มี มี เอ่อ... มีทำไมเขามีปัญหา ถ้า อย่างนั้นก็รู้สึกที่อเมริกา จริง ๆ บางครั้งผมรู้สึกอเมริกาก็ก้าวหน้าเรื่อง เอ่อ ผิดของคน เขาก้าวหน้ามากกว่าประเทศอื่น ๆ เพราะประเทศอื่น ๆ อาจจะถ้ามองจากข้างนอก อาจจะบอกว่าไม่มีปัญหาเพราะว่าไม่มีการประท้วง ไม่มีคนเอ่อ... จะออกทีวีว่าเรามีปัญหาในสังคม แต่บางครั้งก็ไม่ใช่เพราะว่าไม่มีปัญหาคือ บางครั้งเขาไม่มีเสียง ไม่มีโอกาสให้สาธารณะเข้าไปปัญหาของเขา ผม ผมรู้สึกจะเป็นแบบนี้ที่ประเทศ ที่บางครั้งประเทศอื่น ๆ เอ่อเพราะฉะนั้นผม ของผมตัวเองก็เป็นคน เป็นชาวโปแลนด์ ป่วยตายมาจากประเทศโปแลนด์ และก็เกิดที่อเมริกา โดจัน (4) ที่อเมริกาแต่ย้ายจากอเมริกาก็ตอนที่อายุ ๒๒-๒๓ มาอยู่ประเทศไทยแล้วก็อยู่ประเทศไทยกับ หลังจากนั้น ก็วัฒนธรรมของผมก็สับสนเหมือนกันเพราะว่ามีหนึ่งส่วนเป็นชาวโปแลนด์ อีกส่วนหนึ่งเป็นชาวอเมริกัน และก็อีกส่วนหนึ่งเป็นชาวไทย อ่าและที่เรากำลังจะตอบยังว่าวัฒนธรรมของเราคืออะไร (5) เราอยากให้สังคมเอ่อ... ต้องยอมรับวัฒนธรรม วัฒนธรรมของเราแต่เราไม่แน่ใจ (6) วัฒนธรรมของเราคืออะไร อ่า เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ตอบยาก แต่น้อยที่สุด (7) เรารู้สึกทุกคนต้องมีอะไร โอกาสใน ที่แสดงความรู้สึกของเขาวัฒนธรรมของเขาได้ อันนั้นเป็นระดับต่ำที่สุด อ่ารัฐบาลหรือสังคมไม่ควรจะบังคับคนว่าไม่ควรจะแสดงวัฒนธรรมของตนเอง (8) เขาน่าจะมีโอกาสถ้าเขารู้สึกว่าอยากแสดง เขาน่าจะมีโอกาสและที่สังคมต้องยอมรับและที่รัฐบาลต้องยอมรับ (9)

- (1) Use of subordinate conjunction ที่
- (2) Lack of quotative conjunction, but does not interfere with communication
- (3) Use of nominalizing prefix การ- for active verbs
- (4) Use of auxiliary directional verb
- (5) Use of rhetoric device in discourse
- (6) Use of body-part phrase -ใจ to express emotion
- (7) Direct translation from English ‘at the very least’, but does not interfere with communication
- (8) Discursive change of pronoun from ‘my’ to ‘your’ to include the interviewer into this discussion
- (9) Speaker is able to use discursive, pragmatic, and rhetoric devices to provide a structured argument and to support his opinion in an extended discourse

Yes, indeed, for this matter I don’t have an answer or anything that is 100% uh... because I feel that it is up to the country, the community, or the people to what extent they feel the culture of each group becomes important. I also feel that America is an interesting country. They (people) have been doing this, following this path(for) how long? Twenty, around two hundred eighty years? And there are both

advantages and disadvantages. Other countries follow different paths which there are also advantages and disadvantages. Uh, therefore, I feel like I want to have only one model that every country in this world has to follow. It is up to the country and if each country wants to follow this path, they must resolve the problems continuously. Up until today (people) in the U.S. and around the world see now that the U.S. has many challenges with black people and I sometimes agree with that. I see that the U.S. has more problems than other countries, but I really feel that when problems arise, when conversations are necessary, when explanations are necessary, when there must be dialogs between black people and others. In fact, this is an opportunity for others to understand, uh, that each group have challenges and why they have them. In that case, I feel that the U.S., really, I sometimes feel that the U.S. has made progress on the issue of uh...race. They are more advanced than other nations because other countries, if they were to be viewed from the outside, they may tell us that there is no problem because there is no protest. There's no one that comes on TV telling (the world), "We have problem." But sometimes it is not, not because they do not have a problem. Sometimes, they do not have a voice, do not have an opportunity for the public to understand their problems. I feel that this is the case sometimes in other countries...uh...hence, me, myself, I am Polish. My grandparents (from both sides) are from Poland and I was born in the U.S. and grew up there but moved from there to Thailand when I was 22-23 years old and have remained in Thailand. After that, my culture is also confusing because one part of me is Polish, the other part is American and the other part is Thai. Uh...and I have to, how do I respond to the question "what is my culture?" I would like to think that society would accept my culture, but I am not sure what my culture is. Uh...so this question is very hard to answer. But smallest part, I feel that everyone at least should have something, an opportunity to express their feelings, and culture and that is at the minimum. Uh...the government or society should not control whether you exhibit your own culture or not, right? They should have the chance if they want to exhibit it. They should have the opportunity and society must accept it and the government must accept it.

ADVANCED

Speakers at the Advanced level can participate in conversations and communicate on topics related to self, community, and some topics pertaining to national and international interests. They are able to narrate and describe these topics concretely using the appropriate aspect markers and modals to talk about events in the present, past, and future. Speakers at this level can also navigate social situations where there may be conflict or complications. The marker of Advanced-level language in terms of quality and quantity is the oral paragraph. Advanced level speakers from our sample group have sufficient quantity, variety, and quality of structure and vocabulary to be understood by native speakers who are unaccustomed to communicating with non-native speakers.

Advanced High

Advanced High speakers have no difficulty performing all Advanced-level tasks. They consistently and accurately use a wide range of aspect markers and employ a number of subordinate conjunctions ที่ and complementizers such as แล้ว ก็ ถ้า แต่(ว่า) เพราะ(ว่า) เพื่อ to describe and narrate

fully and in detail and to construct paragraph-level discourse. Advanced High speakers can perform some Superior-level tasks but not consistently or cannot sustain their ability across different domains, registers, or topics. For example, speakers at this sublevel may be able to provide an organized structure to support their arguments or may be able to entertain hypotheses, but with patterns of errors. They also can express their opinions and degrees of certainty by using various modals น่า(จะ) คง(จะ) อาจ(จะ).

Advanced High speakers are able to use abstract language when the topics relate to their area of specialization or interest, but are more at ease describing, narrating, or discussing topics concretely. Some of the topics from our interview samples include roles of education in the community, changes in the community, preservation and/or improvement in the community, reflections on past experiences (travels, places visited), and impacts of certain issues on the environment, society, and economy.

Overall, Advanced High speakers have good command and adequate inventory of classifiers and pronouns and emergent abilities to maneuver between formal and informal register but lack the sophistication and nuance to use them fully in their speech. They are able to employ appropriate vocabulary and intonation to express their meaning with ease and fluency. However, they do not have full command of many complex forms and structures and when called on to perform some tasks associated with the Superior level, they may employ communicative strategies such as paraphrasing, circumlocution, and simplification of language use and form to overcome their linguistic limitations or linguistic breakdown. They may also avoid the Superior-level tasks all together.

Advanced High Sample 1: role of education and teachers in the development of young people and society

(1) บทบาทมันสำคัญมากแต่ถ้ายกตัวอย่างตัวอย่างหนึ่ง (2) ที่รีออกฟอร์ดเขาทำวิจัยดูว่าเด็กที่ที่ครอบครัวรายได้้น้อยมากแล้วก็ **quality** (3) ได้อาหารฟรีของรัฐมีประมาณ ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แล้วก็หลังจากนั้นเขาบอกว่าโอเคไม่เป็นไร ให้เด็กทุกคนมีอาหารเข้าอาหารเที่ยงฟรี ๆ แล้วแล้วตรงนี้มันยากเพราะว่า COVID มา แล้วก็ก็มีเด็กที่ต้องการ เขาอาศัยกับอาหารโรงเรียน (4) เพราะที่บ้านไม่มีหรือพ่อแม่ไม่อยู่หรือว่ามีเรื่องเยอะ แล้วตอนนั้นตอนนี้น่าลำบากเพราะว่าไม่ได้ไปโรงเรียนแล้วก็ แล้วก็ไปหาอาหารที่โรงเรียนแล้วก็ให้ มันลำบาก อันนี้เป็นบทบาทที่เมื่อก่อนเราไม่ได้นึกออก (5) แต่มันสำคัญมากสำหรับนักศึกษา (6) เรื่องหลักเรื่องอาหาร เอ่อ..มันสำคัญมาก (7)

- (1) Starting out with an argument (discourse), immediately followed by concrete examples
- (2) Direct translation from English and misuse of classifier
- (3) Use of other language instead of the target language
- (4) Direct translation of English phrase

- (5) Misuse of the verb phrase
- (6) Wrong choice of word (university students instead of K-12 students)
- (7) Good control of aspect markers, various conjunctions, pragmatic devices to create paragraph-level discourse

The role is very important, but if I were to cite one example in Rockford, they conducted a study and found that more than 90% of low-income students qualified to receive free meals from the government. After that, they said, 'ok, all students can have free breakfast and lunch'. But here it got difficult because COVID came and the students that needed, who depended on school food because there's no food at home or the parents were not there, or they have lots of other issues. So then, now it's difficult because they could not go to school. Then, then getting food at school. It's difficult. This is the role of education that we didn't think about, but very important for students—the main issue is food. It's very important.

Advanced High Sample 2: similarities or differences between accidental death that happens to Buddhists and Muslims

(1) คนพุทธจะไปงาน (2.1) ศพ จะไม่ร้องไห้ ไข่ม้อยกะ จะพยายามไม่ร้องไห้นะกะ แล้วก็คนอิสลามจะพยายามไม่ร้องไห้เหมือนกัน แต่เหตุการณ์ไม่เหมือนกัน ถ้าเป็นคนอิสลามเค้าจะพยายามไม่ร้องไห้เพราะว่าเข้าใจว่า อุบัติเหตุนี้เป็นแบบ..สิ่งที่ เอ่อ ประเจ้า (2.2) ต้องการหรือประเจ้าสั่งให้เข้ามาอะไรแบบนั้นกะ ก็เลยต้องแบบ...ปล่อยวางเหมือนกันนะกะ แล้ว..จริง ๆ คนพุทธกับคนอิสลามอาจจะทำบุญเหมือนกันกะ แต่ว่ามัน..ทำบุญ (2.3)...แต่ว่าไม่เหมือนกัน เอ่อ คนพุทธ...เอ่อ ตักบาตรไข่ม้อยกะ (3.1) แล้วก็กรวดน้ำ อะไรแบบนั้นกะ (3.2) แล้วก็ คนอิสลามส่วนใหญ่จะไม่ตักบาตรเลยอะกะ แต่ว่าจะพยายามทำบุญอื่นนะกะ เหมือนแบบทำกับข้าวแยกไปให้คนจนอะไรแบบนั้น บริจาคไปให้คนจนนะกะ เพื่อช่วยคนที่ตายไปแล้วอะกะ (4)

- (1) Responding to an abstract by providing illustrations and examples, rather than organizing concepts to support the argument
- (2) Frequent mistakes in pronunciation of common words, especially tones
- (3) Use of discursive device (comprehension check and imprecise noun phrase)
- (4) Good control of sentence structure, aspect markers, and various types of conjunctions to create paragraph-level discourse, as well as good control of pragmatic devices (comprehension checks, etc.) and politeness markers to communicate fully and effectively in a semi-formal register with the interviewer

When Buddhists go to funerals, they would not cry, right? They'll try not to cry, and Islamic people try not to cry either. However, the situations are not the same. If they're Islamic people, they try not to cry because they understood that the accident was what God wanted or was commanded by God or something like that; so they have to like...had to let go too. And honestly, Buddhists and Islamic people might make merits in a similar way, but it's...making merit...but it's not the same. Uh, Buddhists would offer food to the monks, right? Then...pour water or something like that...and Islamic people mostly would not offer food, but would try to make merit in other ways...like making separate food to go give to poor people, donate to poor people to help the ones that have died.

Advanced High Sample 3: opinion about having rituals that are based on more than one religion in a school

(1) ที่โรงเรียนเค้าอยากจะสอนเด็กให้ (2.1) เอ่อ เด็กที่มีศาสนา ภาษา เอ่อ วัฒนธรรมต่าง ๆ กันให้อยู่ด้วยกันได้ (2.2) ง่าย ๆ เค้าก็สอนแบบนี้ โดยเด็กที่อยู่ในหอ..หอประจำ อยู่โรงเรียนประจำ จะเป็นเด็กประมาณแปดสิบคน มาจากห้าสิบประเทศ เค้าจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา..ประเพณีของทางประเทศอื่น ได้ง่าย ๆ กับเพื่อนที่วัยรุ่นด้วย เพราะว่าเด็กวัยรุ่นมักจะ เอ่อ สนทนกันได้ง่าย ๆ แล้วโตขึ้น...เป็นผู้ใหญ่ ยังเป็นเพื่อนกัน..เพราะว่าเรียนหนังสือด้วยกันแล้ว เค้าจะ เข้าใจ จะช่วยเค้าเข้าใจศาสนา (3) ของ Afghanistan และปัญหาที่ประเทศ Afghanistan เพราะว่าเคยมีเพื่อนสนิทเรียนๆ โรงเรียนเดียว เอ๊ย ด้วยกันอะไรอย่างเงี้ย (4) (5)

- (1) Responding to an abstract question about diversity in school with concrete examples of the rituals performed at school for learners to learn and appreciate diversity
- (2) Use of benefactive verb ให้ in phrasal verb
- (3) Lack of benefactive verb ให้ in phrasal verb
- (4) Use of discursive device (imprecise noun phrase)
- (5) Good control of conjunctions and aspect markers with some control of phrasal verb to create paragraph-level discourse

The school would like to teach kids to, uh, kids with various religions, languages...uh...cultures to be able live together easily. So they teach like this. So the kids who are in the dorms, dormitory, at the boarding school...are about 80 students from 50 countries could easily learn about religions, traditions of other countries with other teenagers because teenagers often, uh, become close with each other easily. Then, when they grow up to be adults, they're still friends...because they went to school together, they would...understand...this would help them to understand the religion of Afghanistan and the problems in Afghanistan because they used to have close friends who attended to the same school...oh...together...something like that.

Advanced Mid

Speakers at Advance Mid sublevel can handle many Advanced-level communicative tasks easily and confidently, in mostly informal and some formal exchanges. They have good command and large enough inventory of Thai aspect markers and modals to narrate with detail in the past, present, and future. They may combine their narration and description to relate relevant and supporting facts in the oral paragraph through the use of coordinating or conditional conjunctions and relative pronouns such as ว่า ที่ ซึ่ง to create compound sentences. Through their ability to provide full accounts and the use of a large inventory of syntactic devices, speakers at this sublevel are able to communicate without misrepresentation or confusion. Their grammatical roughness, when it occurs, does not distract from the communication.

Advanced Mid speakers can communicate clearly in the target language as accurate and precise conversation partners. Some topics from our sample group include cultural differences, food, travel, current events, community issues, and academic interests. Speakers at this sublevel have overall good control of Thai word order and syntax but cannot manipulate them for discursive

purposes. Advanced Mid speakers in our sample group have good control and large inventory of the following syntactic devices:

1. Aspect markers กำลัง จะ กำลังจะ ยัง(ไม่) (ไม่)เคย แล้ว เพิ่ง ไว้
2. Frequency adverbs บาง ธรรมดา ปกติ ส่วนมาก ตลอด เรื่อย ๆ บ่อย ๆ โดยทั่วไป
3. Temporal adverbs สมัย เมื่อ ช่วง ตอน *time*+ที่แล้ว/ก่อน เดี่ยว ในอดีต/อนาคต
4. Prepositions indicating sequence and time frames ตั้งแต่ ก่อน หลัง
5. Temporal subordinating conjunctions หลังจากนั้น แล้วก็ เวลา พอ
6. Coordinating and conditional conjunctions แต่ นอกจาก เพราะ แล้วก็ หรือ ก็เลย ฉะนั้น เพื่อให้

Depending on the level of frequency and exposure, they have some, but not full control of the following syntactic features:

1. Thai classifiers
2. Modals such as ต้อง อาจจะ พอจะ คงจะ
3. Adverbs such as เกี่ยวกับ ส่วนมาก แค่ ไม่ค่อย ก่อนข้าง เลย กัน
4. Adjectives or adjectival phrases such as ก็ได้ ก็ดี
5. Adjectival prefix น่า-
6. Nominalizing prefixes การ- and ความ-
7. The comparative -กับ construction, for example, เกี่ยวกับ เปรียบเทียบกับ คล้ายกับ เหมือนกับ เท่ากับ ต่างกับ
8. High frequency serial verb constructions such as the causative and benefactive *verb*+ให้ and *transitive* + *intransitive verb* construction like ทำเป็น หาเจอ คิดออก มองเห็น
9. Class of body-part phrases (-ใจ)

The speech of Advanced Mid speakers, though fairly generic and limited to particular topics of expertise or interest, is abundant with relatively extensive vocabulary. The structure of their own language may still influence the structure of their Thai oral paragraph, for example, using passive voice construction with positive statements (*เก้าอี้ถูกเช็ดสะอาด for 'the chair was wiped clean'), using the copula verb เป็น with predicative adjectives and adverbs (*ก็ความคิดของหนูก็เป็นผสมกันค่ะ for 'so my thinking is mixed'), and using aspect marker กำลัง with negative statements (*ตอนนี้ก็ไม่กำลังดูอะไร for 'I'm not watching anything right now').

Advanced Mid speakers have the linguistic ability to confidently and easily handle unexpected or complicated turns of events that occur within the context of an otherwise routine activity or familiar situation. They may employ circumlocution or rephrasing to communicate in these types of situations. Some speakers, particularly heritage speakers of Thai at this sublevel, tend to default automatically to their dominant language rather than use strategies such as circumlocution or

rephrasing to continue using the target language, which may reflect their bilingual upbringing and linguistic environment more than their inability to use such strategies.

The lack of lengthy pauses coupled with the use of prefatory words or phrases such as *as คือว่า คิดว่าก็ ที่จริง จริง ๆ แล้ว/นะ พูดตรง ๆ แบบ ถ้างั้น* หมายความว่า ขอโทษ อะไรยังงั้น/ยังงี้ contribute to the fluency at this level. When called on to perform functions or handle topics associated with the Superior level, the quality and/or quantity of their speech will generally decline.

Advanced Mid Sample 1: difference between Thai and American child-rearing practices

ต่างกันเยอะมากที่สุดเลยนะ ที่อเมริกันนะ พ่อแม่บังคับลูกให้ลูกคิดให้ตัวเอง (1.1; 2.1) ไม่ต้องมาตามพ่อแม่ เขาพ่อแม่ที่อเมริกันนะ ให้ลูกฟัง (1.2) นะ ให้...ให้มาสอนลูก (1.3) แต่ลูกโตขึ้นนะ พ่อกับแม่ไว้...ไว้ใจเลย ให้...ให้โตขึ้นตัวเอง (1.4; 2.2) ให้ช่วยตัวเองค่ะ เด็กที่เมืองไทยนะ ต้องตามพ่อกับแม่พูดทั้งชีวิตค่ะ (2.3) เป็นแบบจากเด็กถึงโตต้องมีพ่อกับแม่มาสอน...เอ่อ...บ่อย...ไหนจะต้องมาตาม...ตามทุกอย่างพ่อกับแม่พูดนะคะ แต่ประเทศอื่นก็เหมือนแบบนั้นนะ ที่ญี่ปุ่นนะคะ ลูกเชื่อใจ (3) พ่อแม่หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่ต้องคิดเอง (4.1) นะ ให้...คิดว่า (5) พ่อกับแม่ต้องบอกบ่อย พ่อกับแม่พูดแบบนี้นะ เพราะว่าพ่อกับแม่อยากให้มีฝึกให้ลูก (2.3) ค่ะ ว่าลูกต้องเชื่อพ่อกับแม่นะคะ ที่เมืองไทยทุกที่เป็นแบบนี้ (6) ที่ญี่ปุ่นก็ (7.1) เป็นแบบนี้ ที่อเมริกาบางทีก็ (7.2) พูดแบบนี้นะ แต่พ่อกับแม่ชอบพูด (8) บอกคุณ (9) เป็นผู้ใหญ่ว่ายำทำแบบนี้ ต้องมาจัดการเอง (4.2) ต้องมาทำเอง (4.3) พ่อกับแม่ไม่จูงมือนะคะ พ่อกับแม่ปล่อยค่ะ ก็กลายเป็นลูกที่อเมริกา **independent** (10) กว่าลูกที่เมืองไทย (11)

- (1) Misuse of reflexive suffix -เอง
- (2) Verb confusion between active verb ให้ 'to give' and benefactive auxiliary verb -ให้; direct translation of English 'to allow kids to think of their own'
- (3) Use of body-part phrase -ใจ to express emotion
- (4) Use of reflexive suffix -เอง
- (5) Use of prefatory word or phrase as a discourse device
- (6) Use of classifier
- (7) Use of coordinating conjunction ก็
- (8) Lack of quotative conjunction ว่า
- (9) Inappropriate use of formal/impersonal second person pronoun within family context
- (10) Use of language other than target language
- (11) Speaker is able to communicate at a paragraph level but still depends on concrete examples to support an argument. Control of various syntactic devices are inconsistent, and speaker tends to overuse discourse particle นะ as a verbal filler as well as direct translation from her dominant language.

It's so different, extremely, yeah? In American, right? Parents make kids, kids think themselves. No need to follow the parents. They, parents in America, right? tell children to listen...to...they come teach children. But kids grow up, right? Parents trust, trust them to...to...grow themselves. To help themselves. Kids in Thailand right? They have to follow what their father and mother say their whole life. Like from childhood to adulthood, they have to have mom and dad teach them...uh...often.... They will have to follow...follow everything mom and dad say. But other countries are like that too. In Japan, right?

Children trust their parents 100 percent. No need to think for oneself. For...I think mom and dad have to tell them often that, "this is what we say" right? Because mom and dad want practice for kids. That the kids have to believe mom and dad. In Thailand it's just this every time. In Japan is like this. In America sometimes they say like this. But mom and dad like to say to you, "You're an adult, don't do that." "You have to take care of this yourself." "You have to do this yourself." Mom and dad will not hold your hand, right? Mom and dad will let go. So, it turns out that children in America are more independent than children in Thailand.

Advanced Mid Sample 2: learning languages

ผมคิดว่า (1) ก็...ก็ (2.1) ถูกต้องครับ ผมก็ ผมก็ ผมก็คิด คิดอย่างนั้นครับ เพราะว่า เพราะว่า (2.2) เมื่อ...เมื่อ (3.1) ผม...เรียนภาษาศาสตร์ ผมเรียนได้ (4) ...ภาษาศาสตร์ก็เป็น...วิทยาศาสตร์ของภาษาศาสตร์ ก็ ก็รู้จักว่า...รู้จักว่า...รู้จักว่า (5) เมื่อเริ่มเรียนภาษาต้อง...ต้องเรียนอะไรก่อน...แล้วคิดว่า...สำหรับคนที่ (6) เรียนภาษาศาสตร์...เมื่อ (3.2) คนนั้นเรียน...ภาษาต่างประเทศ...ก็รู้ ก็รู้ (7) ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แล้วรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ผิด ...โดยเฉพาะ (8.1)...การออกเสียง (9.1) ของ...ภาษานั้น

เพราะว่า...พวกเราอ่าน IPA ได้แล้วก็รู้ว่าการออกเสียงยังงั้นเป็นการออกเสียงที่...ถูกต้องที่สุด (10) ครับ

ผมคิดว่าวิธี วิธีการเรียน (9.2) ภาษาต่างประเทศที่เร็วที่สุดก็เป็น ก็เป็น (12) ...ต้อง...ฝึกใช้ภาษา...เยอะ...ถึงแม้ว่า (8.2)...ตอน (3.3) เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ...พวกเราจะไม่...รู้อะไร อ่านอะไรก็ไม่ได้ แต่ แต่ว่าถ้า...พวกเราพยายาม...ฟัง podcast หรือว่าดูหนัง...ถึงแม้ว่าไม่เข้าใจอะไรเลยแต่...แต่หลังจาก (3.4) ประมาณหนึ่ง สองอาทิตย์...พวกเรา เราจะมี...คุ้นกับภาษานั้นแล้ว ...แล้วเข้าใจความธรรมชาติ (11.2) ของ...การใช้ภาษานั้นนะครับ แล้วหลังจากนั้น (3.5) ก็ใช้ภาษานั้นได้อย่าง...อย่างได้อย่างง่ายกว่า เร็ว เร็วกว่า (13) ครับ (14)

- (1) Use of quotative ว่า
- (2) Use of prefatory word or phrase as a discursive device
- (3) Use of temporal conjunction เมื่อ หลังจาก(นั้น)
- (4) Verb confusion between potential auxiliary verb ได้ and aspect marker ได้
- (5) Verb confusion between รู้จัก 'to be acquainted with' and รู้ 'to know'
- (6) Use of subordinating conjunction ที่
- (7) Use of stative verb รู้ 'to know'
- (8) Use of adverbial clause
- (9) Use of nominalizing prefix การ- with active verb
- (10) Use of superlative construction
- (11) Misuse of nominalizing prefix ความ- with noun
- (12) Verb confusion between active verb เป็น 'to be' and stative verb คือ 'to be'
- (13) Confusion between superlative suffix -กว่า and phrasal verb construction verb+ขึ้น for 'easier' and 'faster'
- (14) Speaker has good control of various types of conjunctions and aspect markers in order to communicate at paragraph-level but pauses often as he searches for the right word/phrase and has inconsistent control of several morphological processes in Thai (nominalization, superlatives, phrasal verbs, etc.).

I think well, well that's correct. I also...I also...I also think...think that way because...because when...when...I study linguistics...I can study. Linguistics is just a science of language. So I am acquainted, am acquainted that when I start learning a language, I must...what I must learn first. And I think

that...for people who study linguistics...when that person...learn a foreign language...they would know what is right and they would know what is wrong, especially the pronunciation of that language. Because we can read IPA and so we know which pronunciation is the most accurate pronunciation.

I think the fastest method to learn a foreign language to be...to be...one must practice using the language a lot. Even though when you start studying a foreign language...we won't...know anything. Can't even read anything. But, but if they try...listening to podcasts or watching movies...even though you don't understand anything at all...but...but after about 1, 2 weeks.... we will, we will feel...familiar with that language already...and understand natural of...the of that language. Then after that...we can use that language like...like...can easier, fast, faster.

Advanced Mid Sample 3: effects and benefits of tourism

*ก็หนูคิดว่าหนูเห็นด้วยกับทั้งสองฝ่าย (1) ค่ะเพราะก็ หนูก็เห็นด้วยว่า (2.1) หลายที่ที่ LA ที่ ๆ (3.1) มันเป็นที่ที่ (3.2) นักท่องเที่ยวไปเยอะ ๆ มันก็จะค่อนข้าง (4.1) แบบเยอะเยอะ (5) หน่อย เหมือนคนดูแต่ไม่ค่อยใช้อย่างนี้ (6.1) เพราะมีคนไปเยอะ แต่ว่าหนู...หนูว่า (2.2) มีบางเมืองที่ถ้า (3.3) ไม่มีนักท่องเที่ยว เขา **economy** (7.1) ของเขาก็ไม่ค่อยดี (4.2) อย่างเช่น (2.3) ตอนนี้ (8.1) หนูก็ได้...ได้...ได้... (9) อ่านข่าวบ้างว่า...ว่าตอนนี้ (8.2; 2.4)...มีปัญหาเรื่อง Co...Covid ใช่มั้ยคะ (6.2) แล้วคนก็เดินทางไม่ได้เพราะว่ามัน ไม่ปลอดภัย หนูก็ได้อ่านข่าวมาบ้างว่ามี...มีเมืองบางที่เขา...เขาเหมือน...rely on (7.2)...นักท่องเที่ยวมาซื้อของหรือ (2.5) ว่ามาเที่ยวหรือว่าจะใช้อย่างอื่น (6.3) ค่ะ แล้วตอนนี้เขาก็เหมือน...suffer(7.3) นิดหน่อย (10)*

- (1) Use of classifier
- (2) Use of coordinating conjunction
- (3) Use of subordinating conjunction
- (4) Use of degree marker
- (5) Use of complex reduplication
- (6) Use of comprehension check as discourse device
- (7) Use of language other than target language
- (8) Use of temporal adverb ตอน
- (9) Use of aspect marker
- (10) Speaker is able to communicate at a paragraph-level but with many repetitions, hesitations, and rephrasing, as well as several uses of a language other than the target language.

Well, I think I agree with both sides. Because, well, I agree that many places in LA where...where lots of tourists visit are quite, like...rather messy, like it's not well taken care of or something because so many people go. But I...I think there are some cities that if there were no tourists, they...their economy would not be that good. For example, now, I got to...I have read some news that...that...now...there the problem of Co... COVID, right? And people can't travel because it's not safe. I have also read some news that there...there are some cities...some places that...that they appear to rely on tourists to come buy or to come visit or something like that. And now they appear to...suffer a bit.

Advanced Low

Speakers at the Advanced Low sublevel can handle a diverse set of communicative tasks. They can also discuss a range of topics, mostly in the informal register, though some have command of basic formal register. For example, speakers from our sample group are able to participate in conversation related to self, such as school, home, travel, employment, academic/professional interests and leisure activities and discuss current events, culture, and a limited number of topics of public interest.

Advanced Low speakers have sufficient control and inventory of Thai aspect markers, modals, and syntactic devices to narrate and describe events in the past, present, and future at the paragraph level, though the length of the discourse may be limited to a single paragraph. Speakers at this sublevel can combine and link sentences to form oral paragraphs but will generally handle narration as a separate communicative task from description in these discourses. Advanced Low speakers in our sample group have some control of the following syntactic devices:

1. Aspect markers
2. Temporal conjunctions such as หลัง(จาก) ก่อน แล้วก็ ตอน
3. Compound conjunctions เพราะว่า แต่ว่า ก็เลย แม้แต่ ถ้า(จะ)...ก็

Advanced Low speakers can appropriately navigate basic linguistic challenges presented by a problem, conflict, or complication in the social situation. They may have emergent abilities to speculate, express their opinion, and discuss the degree of possibility and frequency through the use of modals such as คง(จะ) อาจ(จะ) ไม่ค่อย, the conjunction เพื่อ, and temporal adverbs such as ปกติ ส่วนมาก.

The speaker's dominant language continues to influence the use of the target language, evident in the use of direct translations, misuse of the copula verbs เป็น and คือ, omission of classifiers, misuse of aspect markers, or the oral paragraph structure of that language. The speech of speakers at this sublevel is marked by inconsistency in both quantity and quality and is characterized by uneven, irregular, or awkward flow and self-correction. Their speech is also marked by grammatical roughness, though they can minimally perform most Advanced-level communicative tasks.

Examples of Grammatical Roughness:

1. Direct translations and verb confusion
*ยังไม่เอาสามีที่เมืองไทย
'I haven't taken my husband to Thailand'
2. Misuse of copula verbs เป็น and คือ
*ทุกคนเป็นโชคดี
'everyone is lucky'
3. Omission of classifiers

*หนึ่งกระเป๋าเท่านั้น

'one bag only'

4. Misuse of aspect marker

*ชอบไปกำลังเดิน

'I like walking'

The vocabulary of Advanced Low speakers often lacks specificity; nevertheless, they are able to use communicative strategies such as rephrasing and circumlocution. Advanced Low speakers can communicate and participate in a conversation with enough accuracy, clarity, and precision for native speakers unaccustomed to non-natives, though successful communication may require some repetition and restatement. When attempting to perform functions or handle topics associated with the Superior level, the linguistic quality and quantity of their speech will deteriorate significantly.

Advanced Low Sample 1: recreational time and travel

ชอบไปกำลังเดิน (1.1) นะคะ เดินออกจาก (2.1) ประเทศอเมริกา แล้วก็ชอบไปสถานที่ (3) อื่น ๆ และไปกำลังเดิน (1.2) ที่ ที่ park green ขอโทษนะคะ พูดหลายๆ ภาษา (4) ก็มีประเทศอเมริกา ที่รัฐแคลิฟอร์เนีย แล้วก็ที่อยู่รอบ ๆ ด้วย ปีที่แล้วก็มีโอกาสที่ไปเดิน (2.2) ที่เมืองลอนดอนค่ะ (5) และไปกับสามี...และสามีชอบ (6) มาก ๆ ค่ะ ยังไม่เอาสามี (7) ที่เมืองไทยค่ะ แต่ปีนี้มีความหวังนะคะ (8)

- (1) Misuse of continuous aspect marker and direct translation of English *-ing* verb
- (2) Verb confusion between เดิน 'to walk', เดินทาง 'to travel', and ไป 'to go'
- (3) Use of morpheme สถานที่- 'place (Pali)' in isolation
- (4) Self-correction
- (5) Repeat of information already given
- (6) Mispronunciation
- (7) Verb confusion between เอา 'to take (something into possession) and พา 'to take/lead (someone)'
- (8) Accurate use of aspect markers in past narration, temporal and compound conjunctions, politeness markers, and reduplication but with grammatical roughness. Examples were not interwoven into past narration (where she's been and what her husband likes).

I like traveling, going from the US to other places. And to go walking at Park Green. Excuse me, I'm mixing languages. Well, there's the US, in California, and nearby places too. Last year I had the opportunity to go to London. I went with my husband and my husband really liked it. I have yet to take my husband to Thailand, but this year I have hope.

Advanced Low Sample 2: Northeastern Thailand

เรื่อง (1.1) ที่ไปพัก (1.2) อีสาน ก็อจัน (1.3) พาเราไปเห็น (2) ตลาดสด...และ...อืม...ตลาดเช้าที่พักอีสาน
แล้วก็คิดว่า...จึก...จึก (1.4) ประสบการณ์ในตลาดได้เห็น...ไม่ค่อย (3) เหมือนกับประสบการณ์ที่มีในเมืองใหญ่ เช่นกรุงเทพ
(1.5) เพราะว่า (4.1) ในพักอีสานก็มีตลาดกลางคืนไข่ม้อยกะ แต่ (4.2) ได้เห็น ได้เห็นว่าในกรุงเทพมีตลาดกลางคืนที่มี...ที่ไข่
(1.6) สิ่ง...อืม...นักท่องเที่ยวชอบมาก...มากกว่าคนในท้องถิ่น
แต่ที่ไป...อืม...เวลาที่ไป...ดู...ตลาดกลางคืนที่...ในอีสาน...ในจังหวัดที่อยู่ในอีสาน...ก็เห็น...ไหล...ไหล (1.7)
สิ่งที่...ไหลสิ่งในตลาดที่เป็นเอกลักษณ์ สำหรับ (5)...อืม...สำหรับวัฒนธรรมไทยกะ (6)

- (1) Frequent mispronunciation of tones, vowels, and consonants
- (2) Verb confusion between เห็น 'to see' and ดู 'to look'
- (3) Use of degree adverb
- (4) Use of conjunctions
- (5) Direct translation
- (6) Frequent pauses as speaker searches for words and phrases while narrating past events but overall accurate use of compound and temporal conjunctions and modals that shows abilities for paragraph-level discourse with examples and explanation interwoven into the narration.

The reason I went to the Northeast, well, our teacher took us to see the market and, um, the morning market in the Northeast. And I think from the experience of seeing the market... They aren't quite the same as the experiences in the large cities like Bangkok, because in the Northeast they also have night markets, right? But I saw that in Bangkok they have night markets that have...that sell things that...um, tourists like a lot, more than locals do. But in going, um, when I went... to see... the night market in the Northeast, in the provinces in the Northeast, I saw many... many things that ... many things in the market that were characteristics of, um, of Thai culture.

INTERMEDIATE

Speakers at the Intermediate level are characterized with the ability to create novel language to talk about familiar topics related to their daily life by recombining items from their inventory of vocabulary and structures to express personal meaning. Intermediate-level speakers can ask simple questions and can handle a straightforward survival situation. They produce sentence-level language, ranging from discrete sentences to strings of sentences, with some control of aspect markers. Intermediate-level speakers are understood by interlocutors who are accustomed to dealing with non-native learners of the language.

Intermediate High

Intermediate High speakers are at ease and confident with routine communicative tasks and social situations, so long as the task requires an exchange of basic personal information and other information related to their immediate surroundings such as their work, family, daily routines,

personal interests, and other familiar topics. Speakers at this sublevel can handle some Advanced-level communicative tasks but cannot sustain their performance for an extended period of time. For example, speakers at this sublevel are aware of sociolinguistic features that are essential and considered basic necessities for communication in Thai, such as politeness particles, formal/informal register, and socially hierarchical pronouns, and can use them appropriately most of the time though they may not have full control of them and may not have consistent accuracy.

Intermediate High speakers can narrate and describe in most of the major time frames using connected discourse of short paragraph length, but not all the time. They also have control of Thai question structure and can ask basic questions sufficient for survival. When asked to perform Advanced-level tasks, speakers at this sublevel will show linguistic breakdown due to lack of command of Advanced-level syntactic structures, lexical items, and discursive devices. For example, speakers at this sublevel from our sample group are generally unable to express their emotions or opinions in Thai because they lack control of phrasal verbs, idioms, subordinate and quotative conjunctions, modals, and degree markers.

Intermediate High speakers can communicate fairly successfully with native speakers unaccustomed to dealing with non-natives, but their dominant language(s) continue to influence their use of the target language and may cause a pattern of mistakes or gaps in communication. Errors in consonants, vowels, and tone pronunciation may occur but do not lead to major miscommunication when there is enough context and when a pattern of errors can be established. For example, Intermediate High speakers in the sample group struggle to produce unaspirated stops and lack mastery of lexical tones so they say กี่พี instead of กี่ปี; บ่อปลา instead of บ่อปลา; ส้มท่า instead of ส้มท่า; ขอนแก่น instead of ขอนแก่น; and ที่ instead of ที่.

Intermediate High speakers may still make mistakes with the use of copulas and prepositions. Direct translation from or the use of their native language are evident, for instance, using *สนุกมากกว่า instead of สนุกกว่า for 'more fun', ออกไป for 'going out (for fun)', and ช่วยกับ for 'to help with'. Speakers at this sub-level generally lack knowledge or control of phrasal verbs such as *verb+ไป/มา*, *verb+ให้*, and *verb+ได้/เป็น*. Though they are aware of classifiers, their use of classifiers both in terms of lexicon and structure may still be erroneous, for example, the use of *ห้าร้อยเด็ก (500+kid) instead of เด็กห้าร้อยคน (kid+500+clf) for '500 kids', which can be evidence of direct translation as well as the lack of control of classifiers. Intermediate High speakers have emergent abilities to use high frequency idioms in Thai.

Intermediate High Sample 1: comparing old and new school

มันไม่ได้เกิดขึ้นอะไร (1) เพราะว่าหนูแค่ไปที่...เอ่อ...หนูได้ schedule (2.1) จากครู แล้วหนูก็ได้แบบเดินดูของ (3) ในใน...เอ่อ..... โรงเรียนแต่สิ่ง...เอ่อ...อันที่ (4) มัน มัน (5) ไม่ได้ (6) เหมือนกันเพราะว่า (7) โรงเรียนของหนูใน (8) เชียงใหม่มันเล็กมาก มีเด็ก...เอ่อ...เกรด 1 ถึงเกรด 12 ...เอ่อ... แค่นี้ (9) ห้าร้อยเด็ก (10) แต่ที่โรงเรียนเกรด 9-12 มี 300 แล้วมันก็แบบแล้วที่ class (2.2) ของหนูมันใหญ่มากแล้วก็ไม่เหมือนกัน (11)

- (1) Direct translation of English 'nothing happened'
- (2) Use of language other than target language
- (3) Misuse of word in context that causes misunderstanding
- (4) Misuse of classifier
- (5) Direct translation of English empty/dummy subject 'it'
- (6) Misuse of aspect marker
- (7) Misuse of conjunction
- (8) Preposition confusion of English 'in' for Thai 'at'
- (9) Direct translation of English 'only has', no verb is needed here in Thai
- (10) Direct translation of English and lack of classifier
- (11) Good control of various types of conjunctions to create paragraph-level discourse but with numerous pauses as speaker struggles to find words and phrases in target language and evident influence from the speaker's native language

It didn't happen anything because I just went to...uh...I got the schedule from the teacher and then I got to, like, walk around to see things in...in...uh...the school. But the thing ...uh...it's not the same because my school in Chiang Mai is very small. There are kids...uh... Grade 1 to Grade 12...uh... there are only students 500. But at school, grades 9 to 12 there are 300 and it's kind of like, so my class is very big and not the same.

Intermediate High Sample 2: comparing parents

ก็คุณแม่เค้า (1) เป็นคน (2) เงียบกริบ เค้าไม่ค่อยแบบต่าง ๆ (3) เค้าชอบอยู่ที่บ้าน ชอบแบบ อ่า เค้าชอบต่อ Gundam แล้วคุณแม่เค้าชอบทำอาหาร และก็นี่ (4) เป็นคุณ (5) กับคนเยอะ (6) มีเพื่อนเยอะ เค้าชอบออกไป (7) บ่อย (8)

- (1) Improper choice of third person pronoun to refer to elders throughout
- (2) Accurate use of classifier for people; accurate construction of 'X is someone who is...'
- (3) Floating modifier in place of English 'anything'
- (4) Misuse of the word 'person'
- (5) Incorrect construction for description, 'X is someone who is...'
- (6) Misuse of degree modifier; direct translation from English 'a lot'
- (7) Direct translation of English 'to go out (for fun)'
- (8) Good control of basic conjunctions to make comparisons ('as for Mom') and degree markers ('not very')

As for father, he's a quiet person. He's not very, like, this or that. He likes to stay at home and likes to, like, put together Gundam. As for mother, she likes to cook and this person, is talks with people a lot. She has a lot of friends. She likes to go out often.

Intermediate High Sample 3: past internship with an ophthalmologist

หมอกคนนี้เป็นเพื่อน เป็นเพื่อนแม่คับ...อ่าม...เขาทำงานกับสภากาชาด แล้วก็ตอน (1.1) วันแรกผมเจอเขาที่...เอ่อ...ในเมือง...ที่ในเมือง อ่าม...ในกรุงเทพฯ และเราก็ต้องออกไป (2) เขาจะ.. เขาทำงานที่ออกจากเมือง (3.1)...เอ่อ...ลี้มน เมืองอันไหน (4) แล้วมันออกจาก (3.2) กรุงเทพฯ...เอ่อ...แล้วก็ผมไปนั่งกับ (5.1) คันใหญ่รถตุ (6) และก็มีแบบ **station** (7.1) ที่อยู่ที่...อืม...อะไร...ที่อยู่ที่ออกจาก (3.3) เมือง...อ่าม...หมอกคนนี่เขาจะ...เมื่อกับก่อน (5.2) เขาจะออกไป (3.4) เมืองช่วยให้ (8) ตัด (9) ตา ทำแบบ **surgery** (7.2) กับ (5.3) คนที่มีปัญหา (10.1) กับ (5.4) ตาเขาที่มี (9) แบบ **Glaucoma** (7.3)...เอ่อ...และก็ตอน (1.2) วันแรก เขาจะตรวจคนที่มีปัญหา (5.4) ตาคับ แล้วผมก็จะ...อ่าม...ดูเขาตาม (10.2) อะไร วันนั้นคับ (11)

- (1) Confusion between preposition 'during' and conjunction 'when'
- (2) Direct translation of English 'to go out'
- (3) Confusion between preposition 'outside' and verb 'to go out; to exit'; direct translation from English 'go outside of town'
- (4) Misuse of classifier for 'city'
- (5) Misuse of preposition; direct translation from English
- (6) Incorrect word order for noun+number+classifier
- (7) Use of language other than target language
- (8) Misuse of causative phrasal verb
- (9) Incorrect word for 'surgery'
- (10) Mispronunciation
- (11) Good control of aspect markers, temporal conjunction, and complementizers for past narration, though there are frequent pauses to search for words and phrases, repetitions, many grammatical mistakes, and direct translations

This doctor is my mom's friend...um...he works with the Red Cross, and during the first day I met him at...uh....in the City...in the City...um...in Bangkok and we had to go leave. He...he works at from the City...uh...forgot which one city already....it's out from the City...um...this doctor...when with before...he leaves city to help for cut eye, like do surgery with people who have problems and people's eyes that, like, have glaucoma...uh...and when the first day, he would examine the people that have problems with eyes and I would watch him do what that day.

Intermediate Mid

Speakers at the Intermediate Mid sublevel can successfully communicate in a variety of social situations, as well as provide information about themselves, their family, surroundings, personal interests, and preferences. Conversation is generally limited to uncomplicated, concrete, and informal exchanges necessary for survival in the target culture such as when ordering food, making purchases, and arranging travel.

Intermediate Mid speakers communicate reactively and directly to answer questions or provide information. They are also capable of asking questions or requesting information to fulfill their own basic needs, as they have some control of Thai question formation. When unable to produce questions, they may rely on intonation and/or context to produce some broken but understandable questions.

Speakers at this sublevel can express themselves in the most basic sense by using and combining learned components to create novel utterances. These expressions are conversational and limited to sentence level utterances or a string of sentences. Topics from our sample group include shopping, food, everyday concerns, other self-centered topics. They can ask for clarification, e.g., asking the tester to repeat what they said or saying that they do not understand the questions. Their sentence structure may not be complete or smooth but understandable by interlocutors that are familiar with non-Thai speakers.

Vocabulary knowledge at this sublevel is limited to familiar and learned topics. As such, Intermediate Mid speakers pause often as they reformulate, self-correct, and search for appropriate language and ways to express personal meaning. Some of them may know words beyond basic needs or their personal information but do not have syntactic or lexical control to fully use them. Though these outlier vocabulary items may be indicative of Advanced-level language use, their use are limited to the speaker's personal interest or fields of study and speakers will not be able to perform Advanced-level tasks when probed. Intermediate Mid speakers are generally understood by sympathetic interlocutors accustomed to dealing with non-natives, despite their phonetic, lexical, and syntactic limitations.

Speakers at this sublevel have some control of Thai word order and are able to correct themselves when mistakes are made, for example, *ดนตรีอาจารย์ instead of อาจารย์ดนตรี and *แมวอาหาร instead of อาหารแมว. Phonetically, they struggle with vowels, vowel length distinctions, and tones so that the pronunciation is เด็ก instead of เด็ก or ชุง instead of ชุง. They are aware of various Thai phonetic rules, like unreleased final consonants, but may be unsuccessful in applying them so that คริสต์ becomes *คริ.

Overall, Intermediate Mid speakers are at ease with Intermediate-level communicative tasks and can do so with both quantity and quality. They can perform some Advanced-level skills, but those skills are not sustainable over time as the speakers do not have full command of Thai grammar. When asked to perform topics in Advanced-level, speakers may misunderstand the question and attempt to respond by talking about something else or respond in a string of sentences instead of a paragraph. For instance, when asked to compare two things or two places, they may talk about the history of it or their preference instead.

Intermediate Mid Sample 1: living and eating in Baise, China

ผม...ทำอาหารได้...แต่...ผมชอบกินกับคนอื่น ๆ เพราะว่าผมชอบ...เอ่อ...เล่น...เอ่อ...พูดภาษาจีนและภาษาจ้วงกับคน...เอ่อ...ในร้านอาหาร ดังนั้น (1.1) ผมไม่ทำอาหาร...เอ่อ...ตัวเอง (2) ดังนั้น (1.2) ...เอ่อ... ผมไป ผมไปร้านอาหารครับ (3)

- (1) Mispronunciation of 'therefore'
- (2) Misuse of reflexive verb marker; direct translation of English 'myself'
- (3) Emergent ability to communicate at a paragraph-level through the use of conjunctions, though speaker lacks control of structure and vocabulary

I could make food...but...I like to eat with others because I like...uh...to play...uh...to speak Chinese and Zhuang with people...uh...in the restaurant. Therefore, I don't make food...uh...my own self. Therefore...uh...I go, I go to the restaurant.

Intermediate Mid Sample 2: Krabi, Thailand

ถ้าเพื่อน (1) ถ้าเพื่อนถามผมกระบี่เป็นยังไง...ผมจะบอก (2) กระบี่เป็น เป็นสวย (3) กระบี่สวย แต่ว่า แต่ว่า (4)... ถ้าชอบไป ไปกรุง กรุงใหญ่มาก (5) ไม่มีแล้ว (6)...ก็เลย ก็เลยไปกับ (7) จังหวัดกระบี่... อาบแดด อาบแดด... หรือไป ไปทะเล ทะเล...สนุกมากแล้ว มี มี มีเกาะ มีเกาะเยอะ เยอะมาก ใช่ ถ้าชอบระบบนิเวศธรรมชาติ (8) ได้ด้วย (9) ก็ได้ด้วยครับ ใช่ (10)

- (1) Hypothetical conjunction
- (2) Correct use of incomplete aspect; lack of quotative conjunction ว่า
- (3) Unnecessary verb; direct translation from English 'to be' verb
- (4) Use of conjunction
- (5) Misuse of word for 'city'
- (6) Incomprehensible statement within context
- (7) Unconnected causative conjunction; direct translation of English 'with'
- (8) Incorrect use of specialized vocabulary for 'ecological system'
- (9) Incomplete sentence (hanging modifier)
- (10) Some control of aspect markers and some accurate of compound conjunction, but with repetitive utterances, frequent and lengthy pauses as speaker searches for the correct words and phrases, and influence from native language, leaving many parts of the discourse incomprehensible even for sympathetic interlocutors

"If friends were to ask...if friends were to ask me what Krabi is like... I will tell Krabi...beautiful...Krabi is beautiful but...but...If (one) likes to go ...go...city...large cities...there's no more...then...then...go with Krabi Province.... sunbathe sunbathe...or go go to the sea sea...it's very fun...and there are.. there are...there're islands...there're islands...there're many islands...so many. Yes. If (one) likes natural ecological system, can too, so can do too. Right."

Intermediate Low

Overall, the Intermediate Low speakers are able to perform tasks deemed as intermediate minimally. Topics are limited to personal topics and interests such as self-introduction, basic personal information, family and family members, daily activities/routines, hobbies and personal

preferences, favorite foods, and rooms in the house/apartment. They are also able to perform simple transactions with some difficulty. In some cases, such as describing favorite food, Intermediate Low speakers are able to name some main ingredients or reasoning for their choice. Speakers at this sublevel have emergent knowledge of and ability to use classifiers. As such, they may be able to name and count common items in their surroundings.

In this sublevel, speakers from our sample group lack knowledge or control of phrasal verbs, aspect markers, and conjunctions. They tend to produce a string of simple sentences that are mostly disconnected, though they may be able to use simple conjunctions such as แต่ and เพราะ(ว่า). Frequent errors can cause some misunderstandings but, generally, the speaker is comprehensible by sympathetic interlocutors.

The Intermediate Low speakers lack the vocabulary to communicate beyond the most elementary needs and when probed with Intermediate-level tasks, misunderstandings, long pauses or hesitations, and use of native language, often arise. Speakers at this sublevel may still be erroneous when using common and high frequency lexical items such as the copula verb เป็น and auxiliary verbs อยู่ and may not have good control of Thai syntax so that ผมอยู่ที่บ้าน become *ผมที่บ้าน and อยากให้ฉันอยู่กับเธอ becomes *อยากดิฉันอยู่กับเธอ.

As with other Intermediate speakers, speakers at this sublevel struggle with unaspirated consonants, vowels, vowel length distinction, and tones. They may be able to utilize intonation and the simple yes/no ไหม tag question to transform statements into questions but lack the ability to formulate other types of questions.

Intermediate Low Sample 1: visiting Yosemite National Park

ผมชอบเพราะมีภูเขา (1.1) ใหญ่มาก ใหญ่มากและสวยมากครับ และมี มี เห็นอะไรก็ดี เห็นอะไรก็สวยครับ (2) อี๋ (1.2) Yosemite นี่ครับ...ตอนผมไป เอ่อ Yosemite นี่ ผมเอื้อม camp นอนในผ้าครับ (3.1) และพวกเรา เพื่อนของผมกับผมครับ ก็เดิน ๆ ในป่าครับ walk in the forest (3.2) (4)

- (1) Mispronunciation of consonants, vowels, and tones
- (2) Frequent hesitation, pauses, and repetitions
- (3) Use of language other than target language; direct translation from English
- (4) Some control of conjunctions and aspect markers that breaks down when aiming for paragraph-level discourse and a lot of influence from languages other than the target language

I like it because there is a very big mountain. It's very big and very beautiful. And there is...is... everything I see is good, everything I see is beautiful. At Yosemite here...when I went to.... uh Yosemite here...I umm I camped, slept in a cloth and we, my friends and I also walked around in the forest, walk in the forest.

Intermediate Low Sample 2: daily routine

ปกติดิฉันจะ ตื่นนอน (1.1) ในเอ่อ...ใน ๆ (2.1) ๑๐ เข้า (3) และจะ...ไป (2.2)...ดื่มกาแฟ (1.2) กินอาหารเช้า หลังจากนั้น(1.3; 4.1) ดิฉันจะเอ่อ...เอ่อ...ไปที่ เอ่อ...สวนของดิฉันสวนมีผัก เช่น (4.2) มะเขือเทศ มะเขือ (1.4) พริก พริกหวาน และ...และ เอ่อ...และ ดิฉันจะให้...น้ำ (1.5; 2.3)...หลังจากนี้ดิฉันจะ เอ่อ...คุยกับน้องสาว (1.6) และแม่

(1.7) ของดิฉัน ถ้าเธออยู่ในบ้าน (1.8; 2.4) เอ่อ...จะดูทีวีเอ่อ...ปกติ (4.3) ดู Netflix
เอ่อ...และเอ่อ...เอ่อ...และ...เอ่อ...ไปอินเทอร์เน็ตเน็ต (2.5) และเอ่อ...มองหาทำงาน (2.6)...เอ่อ...ที่ ดิฉัน ดิฉัน อยาก
(2.7)...(5)

- (1) Mispronunciation of consonants, vowels, and tones and use of English intonation
- (2) Misuse of preposition
- (3) Incorrect time telling for '10 in the morning'
- (4) Use of conjunctions
- (5) Overall good control of temporal conjunctions and aspect markers, but with frequent pauses and hesitations with mispronunciation and lack of control of various Thai structures and vocabulary

I usually get up in uh...in...10 morning and go to drink coffee, eat breakfast. After that, I will uh...uh...go to...uh...my garden. The garden has vegetables such as tomatoes, eggplants, chilis...sweet bell peppers and then I give water. After that, I umm...talk to my younger sister and my mother if she's home. Uh.... I will watch TV umm.... I usually watch Netflix umm and uh...uh...and...uh...go internet net and umm...look for to work umm...that I.... want.

NOVICE

Novice-level speakers can communicate short messages on highly predictable, everyday topics that affect them directly. They do so primarily through the use of isolated words and phrases that have been encountered, memorized, and recalled. Novice-level speakers may be difficult to understand even by the most sympathetic interlocutors accustomed to non-native speech.

Novice High

Speakers at the Novice High sublevel can perform many communicative tasks associated with Intermediate level, but their performance is uneven or not sustainable over time. For example, they can manage and communicate in many uncomplicated and straightforward social situations such as making purchases, ordering food, and informal self-introductions with peers but only when the topics and language are predictable. Even then, their communication is mostly limited to information necessary to meet immediate needs in the target language. Novice High speakers in the sample group were able to exchange basic personal and family information, talk about a limited number of activities, name basic objects with emergent command of high frequency classifiers, and communicate their preferences and immediate needs. They can respond to basic and direct questions about themselves, their family, and their activities. They also have command of high frequency formulaic questions.

Novice High speakers rely on commonly used phrases or recombination of learned or memorized language, including whatever language has already been used by them or their interlocutors. Their language is limited to short and sometimes incomplete sentences with some command of aspect markers จะ and แล้ว. Though their speech may be hesitant or inaccurate, they have the ability to

expand on learned materials and stock phrases, which can lead to the occasional surprisingly fluent utterances. Speakers at this sublevel have some command of Thai tones, vowel length distinctions, and consonants. Their vocabulary and syntax may be strongly influenced by their first language such as ใหญ่+บ้าน for 'big house' instead of บ้าน+หลัง+ใหญ่ (*house+clf+big*) or inconsistent use of the possessive ของ construction. They have better command of Thai-specific features such as *in situ* question formation (you+name+what for 'what is your name?') and the use of a few high frequency classifiers that are the same as the count noun such as คน วัน and the neutral classifier อัน.

Novice High speakers, with repetition and rephrasing, can communicate sufficiently with native speakers who are sympathetic to non-native speech, though the communication may be marked with frequent misunderstandings. With enough context, speakers at this sublevel can overcome their lack of command of Thai tones, vowel length, and consonants. They can also perform a few communicative tasks at the Intermediate level by responding in sentences, especially when the topics and context are familiar or high frequency. Sentence-level language is more the exception than the norm at this proficiency level and cannot be sustain over the course of the whole interaction.

Novice High Sample: where do you and your family live?

Question	Answer
คุณคริสอยู่ที่ไหนคะ Where are you, Chris?	ครับ ผมอยู่ที่เมืองวอชิงตัน ดีซี ครับ Yes, I am in Washington D.C.
ครอบครัวคุณคริสอยู่ที่ไหนคะ คุณพ่อคุณแม่อยู่ที่ไหน Where is your family, Chris? Where are your parents?	ครอบครัวของผมอยู่ที่รัฐมินนิโซตา My family is in Minnesota.
แล้วคุณคริสทำอะไรที่เมืองดีซีคะ And what do you do in D.C.?	ผม เอ่อ ทำงาน ผมทำงานที่เมือง เมือง เอ่อ โอ้ แม่เราเพราะเรา เอ่อ เราผม นะครับ พูดอีกที I, uh, work. I work in the city, city, uh...even though we...because we, I...say again?
คุณคริสทำอะไรที่ดีซี What do you do in D.C.?	อ้อ ๆ ผมทำงานที่เมืองวอชิงตันดีซี ผม เอ่อ ผมเป็นนักการทูตอเมริกันครับ Oh oh! I work in Washington D.C. I, uh, I am an American diplomat.

Novice Mid

Speakers at the Novice Mid sublevel have emergent abilities to communicate in the target language. They can use isolated learned language such as numbers under 100, familiar food and place names, and some common titles such as อาจารย์ and คุณ. They can also use some memorized phrases in

limited familiar and learned contexts such as ไม่เป็นไร ไม่เข้าใจ พูดอีกทีได้ไหม ขอโทษ. Answers to direct questions in the form of unconnected group of words or stock answers. Because they lack many basic vocabulary and structure, their communication is marked by frequent pauses and hesitations. Speakers may recycle, recombine, and/or repeat their own and their interlocutor's words. Even the most sympathetic native speaker who is familiar with non-native speech may have a difficult time communicating and understanding Novice Mid speakers. Speakers at this sublevel will experience linguistic breakdowns that lead to silence, the use of their native language, and repetition.

Novice Mid Sample: going to the temple

Question	Answer
คุณกึ่งกาญจน์ทำอะไรที่วัดคะ <i>What does Kingkan do at the temple?</i>	Many things
อะไรที่คุณบอกได้ <i>Anything you can tell me?</i>	บอกได้ บอกได้ ถ้วยไม้ arrange ถ้วยไม้ help monks <i>Can tell, can tell.... orchids...arrange orchids. Help monks.</i>
คุณทำอะไรที่วัด <i>What do you do at the temple?</i>	เอ่อ ผมเป็นผู้ใหญ่ลี ภรรยา กึ่งกาญจน์ เป็น Board of trustees for วัด ผมเป็น Vice president ของวัด <i>Uh...I am Village Chief Lee! (refers to a Thai folk song). Wife, Kingkan, is Board of Trustees for temple. I am Vice President for temple.</i>

Novice Low

Novice Low speakers have no real ability to communicate in Thai. Their pronunciation may be incomprehensible. With adequate time and familiar context and cues, they may be able to say สวัสดีค่ะ/ครับ ผม/ฉันชื่อ..., ask สบายดีไหม and คุณชื่ออะไร, and use the politeness particle ค่ะ and ครับ with memorized phrases as in ผมไม่เข้าใจครับ. They may not know to include the words นามสกุล 'last name' or ชื่อเล่น 'nickname' in their self-introduction. They can say which food items they like by using the construction ชอบ+food (like+food) but not the full ชอบกิน+food (like to eat) construction and can name some common food names such as ผัดไทย ข้าวผัด ต้มยำ ผัดซีอิ้ว. Even if they may be able to recognize the general meaning of the words asked in the question, they are not able to produce the response. Speakers at this sublevel cannot participate in a conversation because they lack the vocabulary and structure to comprehend the target language and communicate with the interlocutor. When they are able to recognize words and phrases or understand the target language, speakers at this sublevel may answer in their own language or repeat what the interviewers say when asked a simple question.

Novice Low Sample 1: name

Question	Answer

ชื่ออะไรคะ ดิฉันชื่อพิทยา คุณชื่ออะไรคะ <i>What is your name? My name is Pittaya. What is your name?</i>	เออ ไม่เข้าใจ <i>Uh...I don't understand</i>
ดิฉันชื่อ ชื่อพิทยา คุณชื่ออะไรคะ <i>My name is Pittaya. What if your name?</i>	ชื่ออะไร <i>Name what?</i>
ชื่ออะไร <i>What is your name?</i>	ชื่ออะไร <i>is that...</i> <i>Name what....is that...</i>
เออ เมื่อกี้คุณพูด คุณชื่ออะไรคะ <i>Uh, just now you said, what is your name?</i>	อืม จัน <i>Clifford</i> <i>Um, I Clifford.</i>

Novice Low Sample 2: do you like Thai food?

Question	Answer
ไม่เป็นไรคะ คุณ ชอบอาหารไทยไหม <i>It's alright. Do you like Thai food?</i>	...(silence)
ชอบอาหารไทยไหมคะ ชอบข้าวผัดไหม <i>Do you like Thai food? Do you like fried rice?</i>	ข้าวผัด...ผัดซีอิ้ว <i>Fried rice, Pad Se-ew</i>
ชอบผัดซีอิ้ว ชอบผัดไทยไหมคะ <i>Pad Se-ew. Do you like Pad Thai?</i>	ชอบ ชอบผัดไทย ชอบหมูปิ้ง <i>Like, like Pad Thai. Like grilled pork.</i>

Novice Low Sample 3: do you have any siblings?

Question	Answer
โอเค เอ็ม ไม่เป็นไรคะ โอเค คุณ ... มีพี่น้องไหมคะ <i>Ok, um, it's ok. Ok. You. Do you have siblings?</i>	You asked if I have relatives?
คุณมีพี่น้องไหมคะ <i>Do you have siblings?</i>	พี่น้อง is a... <i>Siblings is a....</i>
เข้าใจไหมคะ “พี่น้อง” <i>Do you understand 'siblings'?</i>	น้อง is a relative. I think or a younger child. I don't know how to say it in Thai.

CONTRIBUTORS

Janpanit Surasin (project co-leader)	University of Wisconsin – Madison
Pittaya Paladroi-Shane (project co-leader)	Ohio University
Kanjana Thepboriruk (compiler and editor)	Northern Illinois University
Aimkamon Bunmee	University of Michigan
Supatra Chowchuvech	University of California – Berkeley
Jenjit Gasigitamrong	University of California – Los Angeles
Patcharin Peyasantiwong	University of Wisconsin – Madison
Titima Suthiwan	National University of Singapore